

81/1958

MUN
COBISS

011001997,31

godina
četvrt
1958
cenzor

polja

MUN, 63. — 1997

31

miroslav bertoša ua, ua za apstraktni ritam vremena

Skloni smo zaključivati: ako su intelektualci jedna, a primitivci druga obala, nije li moderna umjetnost most, koji ne leži ni na jednoj od njih. Most bez obala. Most, čija se težina oslanja samo na produkтивne stvaraoce i nekolikom stručnjaka. — Intelektualci i filistar — dva izdiferencirana i kontrastna pojma. Dvije obale, koje su nekada bile blize, ali se danas sve više udaljuju u nedogled. A savremena umjetnost? Pokušajmo li njih uklupiti u sklop jedne i druge s donekle posredničkom funkcijom, postupak se gotovo ne isplati. Intelektualac ne označava više osobu-experta za svu područja ljudskih dostignuća; diferencijacija je izvršena i stvari idu svakim tokom. Biti intelektualac ne znači ništvo. Jer biti intelektualac-čimicar, znači biti daleko od umjetnosti upravo toliko, koliko je intelektualac-čimicar daleko od kemije. Svaki od njih često i sigurno stoji i upravlja svojom sanom, ali mora bespomoćno promatrati, kako rijkom ljudskih dostignuća plove ostate sante, koje su istina vidljive, ali je poniranje u njihovu bit nemoguce i neosvarivo.

2

Danas se pišu i štampaju knjige više nego ikada do sada, danas se čitaju knjige više nego ikada do sada, ali, više nego ikada do sada — knjige postaju rekvižit sve zakruženijeg kruga, koji ne zaostaje za apstraktnim ritmom vremena, već je sposoban da ga sledi i u njemu učestvuje. A oni, koji su u toj utrci pokrenuli, ili čak nisu ni pokušali da se utrknu, nedostatku ljeđnog modusa da dostignu to, što im izmice, zadovoljavaju svoj osjećaj — Novost nailazi na otpor, povrijednosti (ili možda taštine), da znata je konstatacija, koja se vuče

savremeno nazova apsurdnim; i neće propustiti nijednu priliku, da mu upute svoj sve gromoglasniji (jer i njih ima sve više): UAl, UAl! I bili smo svjedoči upravo frapantne scene, kada su petnaest hiljada revolucionarnih glasova ispunjavali akustični prostor puškog Amfiteatra, upućujući budni protest protiv Hladinove "Fantastične balade". Filistar je tražio svoj evidentni conexio remum et idearum, dosljedno ne godujući, čak i u času kada je autoritativni žiri donio odluku, da se djelo nagradi. Njemu će ostati neponazat conditio sine qua non, da bi neko djelo bilo umjetnički dostignuće. Jer individual, koji u onoj zaglavajujući mistično-hallucinotonu obojenosti i funkcionalnosti zvukova i slika, kojima je Bošnjan Hladnik uputio svoj glas vrapajućeg u pustinje: "Pokažite mi čovjekar, nije uspio ubaviti ni tragicni i prijetoran u odgovoru, koji je slijedio, u bolje rečeno, u njemoguću igri ispitivanjem dječava tijela i paudine, te dekompoziciji čovjeka, koju je u stilu zdanice macabre-ae slično izrazio i Vasko Popa u svojim "gramama:

*sjedni odgrizu drugima
Ruku ili nogu ili bilo ita...**...i Ova igra drugo traje...**...i Niko se ne odmaras...*

— individual, koji nema moć tako da se spoznaje nije čovjek sadarićice i njegovo egzistiranje u našem vremenu i prostoru, bojim se da je sveđeno na vegetiranje.

5

Novost nailazi na otpor, po-

vrijednosti (ili možda taštine), da se prodrne u tajne i nastavak na 4 strani/

mesečnik za kulturu i umetnost - novi sad

MUN, 63. — 1997

1997

II KONKURS "POLJA" U ČAST DANA MLADOSTI

Redakcija mesečnika za kulturu i umetnost "POLJA" raspisuje konkurs za ESEJ sa tematikom iz svih oblasti kulture, umetnosti i društvenih nauka.

Konkurs se raspisuje u materijalnu podriku Pokrajinskog komiteta Narodne omladine Srbije za Vojvodinu sa sledećim nagradama:

JEDNA PRVA NAGRADA: 25000 DINARA

JEDNA DRUGA NAGRADA: 15000 DINARA

JEDNA TREĆA NAGRADA: 10000 DINARA

Konkurs je anoniman. Radove treba dostaviti u dva kvaliteta primera bez žirje. Autorstvo će se dokazivati upoređivanjem primeraka sa konkursa i jednog primeraka autora.

Duzina-ereja: do 8 kucnih strana sa proredom. Primenje radova se zaključuje sa 10 junom 1958. godine.

Rezultati konkursa biće objavljeni u "MLADOSTI" i "POLJU" i dnevnim stampi.

Radove treba stati na adresu: Redakcija "POLJA", Novi Sad, Maksima Gorkog 20/1.

Ziri konkursa je: Redakcija mesečnika za kulturu i umetnost "POLJA".

vera milanović

u potrazi za sobom

O problemu mladih može se danas govoriti samo u prvom liniju. Problem kao takav i ne postoji. To su briđovi vremena koji najviše pogodaju omladinu, normalno, kao najosjetljiviji deo svakog društva. I tu bismo mogli da prekinemo, ali...

Zemlja je ova prepuna i razudljiva. Ne zanemrite ako se nemoci da pronadome ostro, dignemo sa strahovitim tempom stoljeća, i Michel Manil rezignirano uzvukuje: »Ja sam pjesnik, kao što je neko ubojica: u nužnoj obrani, a u Viljem Tenesi: »Pisanje je za mene medicinska terapija, ono me oslobljava vlastite unutarnje napetosti. I ima još mnogih, koji nisu to posebno

uzmišljaju novim stranu sveta da usmeri svoj let.

Svojih se želje često plasiraju, drske su vrlo. I tobobižna rezervisanost, pasivnost, onakalitati odnos prema svemu se čeče nastaju iz tog straha. Hermetizovanje zbijanje duha s pravom izaziva nedoumnicu, kao posledici nemoci da se prodre u tajne kule mladih, košmarinog duha.

Oscdmemo da su zadaći danas na nama i ne ulazimo u mogućnosti njihovih ispunjenja. Tu smo vrlo osetljivi i prekidamo diskusiju sa superiornim stavom neulaganja u problem. A glosno mislimo: Imo li sve to smisla? Diskutujemo o svemu. Ponakad i nezborivo (ili bar tako naizgled), rušimo svojom logikom (nozda po inerciji) bez stvarne želje da bilo ita stvarimo ne bi li nešto novo podigli. Sva nam je todaleko, malo važno, uzgredno. Strog smo orientirani na sopstvenu ličnost. Naši su vratovi stegnuti i ka nedoglednom.

Nema formi koje nas zadovoljavaju da bismo ih sebe privođili, da bi one bile nesvesni pokretići naših ambicija. Među verovanjima, svim etikama sveta, svim običajima življenja ne nalazimo ono što nama treba. Ostao je čovek sam i ogoljeni čovek u nama i ljudi oko nas je treba uspostaviti veze, treba se na neki način uklupiti, a da to uklapanje, obavezno želimo, ne bude jalovo, naprotiv, da bude to zapuštena kreacija, jedno originalno ostančenje. Nikakve recepte življanja koji se automatski radanjem počinju da u-

pražnjavaju. Jer nismo se oslobođili još onog straga: »Ako imam svoje mestance kao lekar, kao inženjer, kao učitelj, kao činovnik, drugi me se nista ne tiče. Naše raspolaženje je delimično rezultat gdeženja na takvu psihologiju kakvu i danas namazimo u ljudima s kojima smo prisiljeni da živimo. I sada problem: kako se ogenjati? a onda velika zaštita mladih: taj, pa u cilju! Istina ne bavimo se mnogim visticama, kojima, kažu, trebalo bi da se bavimo, već danima ležimo buljeći u plafon ili oprćavamo grad (uvečavajući gázru po travnjaku) i izmišljamo, izmišljamo... Ipak nije baš tragicno ako se izgubi malo više para i vremena na nešto (ali toga oduvludo, a verujemo da je korisno).

I tako kad već ne znate kuda ćete sa sobom snopštavljati vama po hiljadici put da vi treba da budeste ostarvacne snova, nagrada onima što su ginali s mlijekom o vama u poslednjem času. I kako vi podnosite taj teret? Frvo se bolno smešite, onda vas hvata grčeviti, simpatični smeh koji se prevara u urljanje, injužasni urljanje od kakvog se civilizovanog čoveka našeg vremena zgržava. Ukoliko je urljanje u sebi, ograničeno telesnošću vaseg bica, utoliko je opasnije. Pa mi neamo ikurstvo godina, osvojene strelje staracke vrednine da bismo na sve gledali smirenim, blagim odincima kao na neumitnost, kao na večiti raskorak kojim se odrižava ravnost. Često nas napadaju bezrazložno a brane nešto samo, gde ne bi trebalo. Mnogi elakci koji sablažnjavaju zdravorazumiske trezvenjake nisu opasni kao toliki drugi vidovi ispoljavanja te iste mladosti, same mnogo ogavajući, mnogo više ne nasi, ali koji nisu tako bučni i ne uznemiravaju javnost. Šta da kažemo o onoj koloni mladih koja polako, leno tapka stariji stazama svojih tihih otaca, slobodnih ljudi koji se brinu za sebe. Ne bismo se baš izmenadili ako bi nam ih neko postavio za primer. Ta kolona mladih mrtvaca, zadovoljna bed-

/nastavak na 5 strani/

u potrazi za sobom

/nastavak sa 1 strane/
nom životom optimizma koji u sebi nosi, ta je koloma, ako je nešto u ovom trenutku za nas opasno, najopasnije. Tu su oni koji dolaze do izraza kad se više statistike, a koji se inače ne čuju da su živi. Ali sve je više onih skupoj se deraju, pa neka su na istim pozicijama sa onima između kolone (jasno da ne mogu biti) ovi drugi će larmajući upasti svakog u kotač u kome vri iako se ne raskrivaju, a s tim se mora računati, neće ostati presni.

Jer najveći zločin prema ljudima je pasivno življene bez svrhe, samozivoštvo. Nekak su takvi bili sentimenitalni pladljivi. Danas su to skeptici koji preturajući po svim i krupnim gretima svih balavacu odvraćaju svoju oči od sebe, od svog velikog greba. Oguđuju mladić čoveka što se ne stidi svojih blidživosti, jer sami svoje prestepe čuvaju od rođenih očiju. Zato je izgradnjom sopstvene ličnosti režuže naše mladosti. Lutanje i stranputje su tu neizbežni. I kad danas mladić je bogatstvo kojeg zaseoka dospe najzađ u ovaj veliki grad i proguta ne mnogo (tek u obimu njenih planova i programa, dosta je i to) dake, određeno dozu te kulture iz alega oseti novi ritam i po njemu naručiti svoj puls, tada će se s njim desiti? Isto i sa sinom bivšeg fabrikanta, lekara ili višeg državnog činovnika kome su strane ambicije a duhu njegovih predaka, ali koji hoće određeno, svoje mesto u ovom gradu; isto i sa sinom rukara, sajdija ili pralje koji je zagrijao necto od te kulture i te literaturu i koji hoće, hoće... Svi bi oni hteli da ostvare sebe po meri celog čoveka, kako bi to rekao Davič, a dvojence se još pred polazak, jer zele da makar nastulu u sebi ne samo senke, već žive ostvarenja težnji tolkini vejkova koju su uobičajeni u misli, u delu. Nismo li isviše obični da bismo bili to? Poverujemo li već da smo nemoci, pa što oda ne bišmo zavarali sebe, a zavabili ili zabrinali druge nekome ekstravagancijom!

Pri svemu tome se ne smaaju bitan elemenat mladosti: masta, sklonost ka hiperbolisanju, nestrepljenje, nemir jednog proleća ili neuhtljivaću jesenja magla koja te još više izoluje. A onda: svu se preopterećeni naslednik, svaki na svoj način, koje je negde tako snažno da mu se svede podređuje. I rizik je velik. Zato bismo želeli da u okviru ovog napisa damo i jedan portret, jedan od rečih (nužda ne sruše?) od onih najneštećijih. Izbegavaju literarisans, što veruje ga treba prestatitati radi lakšeg prepoznavanja. Vrlo ga je lako pozmati, jer se i sam crudi da druge zainteresuju, naročito ako je u pitanju žena i ne treba se čuditi kad joj odmah ponudi brak. Da biste ga upoznali treba se praviti da van neke njegove teme neviše neprjevane. Naravno, posle dolazi u pitanje i vaša izdržljivost. Mnogo će interesovan knakov utisk ostaviti. Budite galantni, ali mu ne štedite istinu. Slobodno mu možete reći da na licu ima nešto svilano te potesna na picu iš počide plovila koja se zove nesit. Nikako to nije podvaljak, on sasvim lepo izgleda. Kad bi čušao ili pričao o fudbalu ličio bi vam na dečaka. Tragovi brižnog negovanja na njemu su vidni. Pretpostavimo da je on sin proti i da u sebi nosi plave krv. No nista ne moramo prepostavljati, sve će on sam reći. Kako će reći, zavisi od toga koliko vas smatra inteligentnim. Reći će i to da su u nameštaju njegove kuće još uistinu grbovi plavčica, sva ona plodna polja tame pecko su njezina, a to je njegova dedovina, vaš sad je makarko skrovit. On mora ovdje da bude student, da se meša sa ovim kinetičkim (na sve bi to on atomsku bombu bacio!). Ne treba misliti da je njegov revolt opravdan

bilo čim. On se ne hrani u studentkoj menzi, ranom zorom ne beži iz kakuve šupe da bi dobio mesto u biblioteci. Njemu svavljava u 11 časova a dan mu počinje posle podne.

Snađao se, dobija stipendiju iz inozemstva. On će nju odustati. Radiće za one dobre ljudi tamo, bice recimo, pop. Reciće: dobro, ne računamo više s njim, takav nam i ne treba. Ali on se ne odiše ni oveg ove, nije ni guip, ni naivan. Radi ova na mesta. No kad su poslodavci saznači jedan za drugog dobitio je očaka na ova mesta. Ali Snađće se. Sposobnost mu se ne može poreći. (Primedba: inteligentan je i poseduje pristojnu eruditiju). Privata se posla, jer je buržulj, jer zna da za dva dana od deset napravi stuh biljada, a para mu treba mnogo, to zahteva njegov način života. Reči bilo što o tom životu nije lako i niko ne može biti siguran da je on zbilja takav. Njegove ledi i madam, njegovi novčetni ateliji u kojima se ne govori, gde je ljudima dovoljno samo jedno čulo — čulo dodira, deluju ka lesni snovi velikog dečaka. Taj dečak neće pojesti bilo ita kad bude gladan i neće rukom u džepu prebijavati pare kad bude ulazio u restoran ili bila. Sa devojkom neće zaobilaziti ulice u kojima ima mnogo postlažnicara. Još nešto: on studira na dva fakulteta i prilično u redno polaze ispite. Verovatno se neće ubio radeći, ali racunajući na svoju inteligenciju, sa sigurnošću i bezobzirnošću naslednjem od predata na uposle ne misli na neuspesh, naravno, prolazi. Inace smatra da je iako pamet i talentovan. Za književne novine će reći da je hohatski list. Studira na najslimljivoj grupi Filozofskog fakulteta. Veruje da je genijalan, možda i ne inimno, ali javno zato već smatrajući vas glupljim od sebe. Davolski bi mogao... nekom će se omakći steta!

Smestete li ga posle izvesnog vremena na ulici u kapatu ne baš novom i bez kravate, nećete se začuti ako vam se ne javi, jer učini vam se zamislen i uzurban, ali bezvremeno bez poze. Zaučudi vas samo njegovo razdobljen lice pesimističkih, valjda neki nov način izbiljavanja, i ne mislite više o njemu.

Smestete li ga posle izvesnog vremena na ulici u kapatu ne baš novom i bez kravate, nećete se začuti ako vam se ne javi, jer učini vam se zamislen i uzurban, ali bezvremeno bez poze. Zaučudi vas samo njegovo razdobljen lice pesimističkih, valjda neki nov način izbiljavanja, i ne mislite više o njemu.

Me se ne može govoriti na ovaj način.

I zar su to problemi: činjenica da se danas održavaju predavanja kao: »Sizofrenija, bolest ovog veka, da studenti dugo studiraju, da su beskrajno ravnodušni prema velikim stvarima, da časove zaduženice ponakad preprečavaju časovima rada, da svih sanjamo i umizujemo (dala nam se najzad prilika da se vozimo, jer i takvih nas je čiji su učaci i teče direktori?) kažu da jesu.

Pored svega ovrsto se držimo ovog starača s bismom od svušine reči, niti ljudi učestvuju na njemu. Ali Snađće se. Sposobnost mu se ne može poreći. (Primedba: inteligentan je i poseduje pristojnu eruditiju).

Privata se posla, jer je buržulj,

ali neće nam se skoro dobiti, jer znai da za dva dana od deset napravi stuh biljada, a para mu treba mnogo, to zahteva njegov način života. Reči bilo što o tom životu nije lako i niko ne može biti siguran da je on zbilja takav. Njegove ledi i madam, njegovi novčetni ateliji u kojima se ne govori, gde je ljudima dovoljno samo jedno čulo — čulo dodira, deluju ka lesni snovi velikog dečaka. Taj dečak neće pojesti bilo ita kad bude gladan i neće rukom u džepu prebijavati pare kad bude ulazio u restoran ili bila. Sa devojkom neće zaobilaziti ulice u kojima ima mnogo postlažnicara. Još nešto: on studira na dva fakulteta i prilično u redno polaze ispite. Verovatno se neće ubio radeći, ali racunajući na svoju inteligenciju, sa sigurnošću i bezobzirnošću naslednjem od predata na uposle ne misli na neuspesh, naravno, prolazi. Inace smatra da je iako pamet i talentovan. Za književne novine će reći da je hohatski list. Studira na najslimljivoj grupi Filozofskog fakulteta. Veruje da je genijalan, možda i ne inimno, ali javno zato već smatrajući vas glupljim od sebe. Davolski bi mogao... nekom će se omakći steta!

Cinjenica je, međutim, koja mnogim omalovlažavaju isključivo radi sebe, da ne umemo da radimo. Kao da smo bili pleniti! (Često se u nas sreća taj prazni ponos). Zelimo da pronađemo sebe ali kao da hoćemo da izborimo taj pronalazak. Možda tu i leži uzrok svemu. Kako se od vojnika koji nije poznavan masine, do pušku, a pera i papir uporebljavaju same, kad bi pišao pismo (zato, valjda, kod nas raflo intimirnosti u literaturi), kako će od vojnika postati radnik! I kad sam rekla ljudima koji nisu neobrazovani da studiraju književnost, odgovorili su samo nezainteresovano: pa tu ćeć morati celog života da radi. Potreba je radom javlja se kod nas samo u nastupu. Zeleli bismo da sve odjednom progutamo i da bi tada operacija kojom temo od neznanice stvorti naučnika uspela, izmisljamo sredstva koja će nas u toku te operacije sačuvati od nepovoljnog uticaja sveta, kao i nas samih, začelimo, recimo, kugu. Glupo, ali u trenutku nastupa vrlo iskrešeno i ozbiljno. Jasno je da se u školi, srednjoj školi, ne može skoro nista naučiti, najmanje da se radi. Potvrđuju da to je činjenica da je docnije

Danas, ne tanto da se čita, već se i mnogo piše. Zasto braniči dostojanstvo Gospodin literaturi, posebno njenu Svetosu poeziju od načjeđe mladih skakavaca koji je ne mogu opusati? Čemu negodovanje zbog poplav mladih pesnika? Pa nismo pišu ljudi. Ako njihova poezija i nije plod pravih stvaralačkih impulsa, plođ je zbijenje mladihoti, ako iz pesme nije uvek pesnik, šta onda? Iza njih je sigurno čovek, učenak koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena.

Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. Ljudi kažu: neplodni, nekorisni danovi društva. Pametni su to ljudi. Draštvo im zušta nema šta da znači. Učenak čovek koji ne zna kuda će se zatvoriti, već se praznije. Treba nećim ispuniti ovaj vik i sebe. A onda — ambicija. Jer mi smo nekakav sposobni narod. Mora se nekako savladati strah pred sopstvenom uzadužnošću i ravnodušnim protučanjem vremena. L